

Újjászületések

Soltis Lajos Színház – színház az ország szélén

Számos közösségnek vagyunk tagjai életünk során. Van közösség, amibe beleszületünk, vannak, amiket a kényszer szül, vannak felszínesek, de vannak szeretetből fakadó közösségek is. Igazán jó érzés, ha van egy hely, amit a sajátunknak érzünk, amit szabadon választottunk, amibe sok munkát vagyunk hajlandók befektetni, olyan emberek között, akikkel közös az ügy. Merünk érte harcolni, teljes mellszélességgel kiállni, és a szabadidőnk nagy részét arra áldozzuk, hogy együtt legyünk. Szerencsésnek mondhatom magam, mert gimnazista koromban rátaláltam minderre Celldömölkön, a Soltis Lajos Színházban. Nyolc éve vagyok a tagja.

A Soltis Lajos Színház, korábbi nevén Sitkei Színkör története kimeríthetetlen. Rengeteg anekdota szól róla, sok személyes és közösségi élmény forrása, az amatőr színházi szféra meghatározó szereplője. Egy színházi műhely Celldömölkön, Vas megyében, 200 km-re Budapesttől.

A Soltis Lajos Színház 2015-ben lesz 35 éves. A sok év alatt rengeteg fiatal fordult meg itt. A tagok szinte mindig középiskolások, egyetemisták, fiatal felnőttek. Ritkán adódik az a helyzet, hogy valaki munka mellett tudja vállalni a sok próbát, előadást. A folyamatos tanulás, önképzés alapja a közösségi életnek. A színház saját fenntartású színistúdiót működtet, amin keresztül az újonnan érkezőket bevezeti a színház világába. A stúdióban tanítanak a „nagyok”, az előző generáció tagjai, akik már rendelkeznek kellő színpadi tapasztalattal. Tanítanak szakemberek, régi barátok is, akik egy-egy produkciót is rendeznek a társulatnak. A sokféle kívülről érkező inger, látásmód, értelmezés folyamatos frissességet kölcsönöz a szakmai munkának. Érdekes kihívás, hogy a különböző alkotói világú rendezők sokféle stílusában megmártózzunk, emberileg pedig rengeteg új történettel leszünk gazdagabbak tőle. Sokat tanulunk az életről, a szakmáról, az emberekről, egymásról és egymástól.

Az előadásokon és próbákon kívül sok önként vállalt, közhasznú feladata is van a közösségnek: fesztiválokat, tréningeket, turnékat szervezünk, táborokat, színészbált rendezünk, minden évben kétszer meseturnéra utazunk Erdélybe. A színház vezetője a kezdetektől fogva Nagy Gábor, művészeti vezetője B. Péter Pál, aki 2001-ben csatlakozott az akkori színistúdióhoz, és azóta a Soltis Lajos Színház színésze és rendezője. A színistúdiót jelenleg Benkő Ágnes vezeti, aki emellett játszik és rendez. Bruckner Roland már több mint tizenöt éve a társulat tagja, színész, technikus, világosító, díszítő, söfőr és minden, ami lehetséges.

Főként Nagy Gábor visszaemlékezéseiből készítettem ezt az írást, röviden összefoglalva a folytonos újrakezdéseket, melyek állandóan jelen vannak a Soltis Lajos Színház történetében. Hogy lehetséges az, hogy a nehézségek ellenére mindig vannak olyan „fanatikusok”, akik nem adják fel és csinálják tovább? Egy amatőr falusi színkör útja az állandóság felé.

Sitke, 1980

Fel kéne lendíteni a falu kulturális életét, mondjuk egy színjátszó körrel. A gyerekek mókáznának, és mi lennénk a közönség. A bevételekből meg elmehetnénk kirándulni. Az ötlet jó, de a falu pedagógusai nem vállalják a feladatot. Sitkén lakik Nagy Gábor, a MÁV szombathelyi osztószer-tár főnökségének dolgozója, aki erősen human érdeklődésű. Társadalmi munkában ő lesz a *Sitkei Színkör* vezetője. A falu és a környék gyerekei kedvet kapnak a színjátszáshoz, sokan csatlakoznak, székhelyük a helyi művelődési ház lesz. Az ellenerők már a kezdetekkor jelen vannak. A művelődési házat fütetlenül bocsájtják rendelkezésükre, rá-szerveznek előadásaikra. Nagy Gábor úgy dönt, hogy elköltö-znek Sárvarra, ám hamar kiderül, hogy oda sem kellene „kis-Latinovitsok”. Vissza kell menni Sitkére. A hazaköltözés meglepetése, hogy egyre többen csatlakoznak hozzájuk. A 14 év alattiakból új csoportot lehet alakítani, megalakul a

Soltis Lajos

„Nem bírálni jöttem, csak dohogni és jóra s szépre tanítani, s higgyétek el, hogy ezt csak szép szóval oktatva, játszani is engedve szeretném tenni. Az, ha néha kinyílik a bácskai bugylibicska a zsebemben, csak azért van, mert nem volt gyerekszobám, és úgy érzem, hogy ennyivel tartozom a közegnek, amely megbízik bennem, a tudásomban, tisztaságomban és hogy nem csaphatok be senkit sem, és a mesterségem, a filozófiám, az etikám is arra kötelez, hogy a szelidítés eszméje szerint éljek, alkossak és tanítsak. Eppen ezért, a jót igenis dicsérni kell, követendő példaként említeni, a kevésbé jóra pedig felhívni a figyelmet, nem engedve azt, hogy esetleg követendő példává váljon. A rosszat pedig irtani kell!”¹

felnőtt társulat mellett a gyerekcsoport. 1987-es évben 26 előadást tartottak. „(...) a csoport már nem „szabadidős” társaság, hanem színpadi művek létrehozója és a közönség előtt rendszeresen fellépő *színjátszó együttes*.”⁴ A „Harmadik csoport” olyan fiatalokból jött létre, akik – a KISZ programjainak megszűnése miatt – helyüket keresték. A „falú rémei”, akik addig csavarogtak, vagy kocsmáztak, a művelődési házban letek menedékre. Sokan csatlakoztak, mások elmentek, a fiúk bevonultak, a lányok férjhez mentek. Folyamatosan cserélődő tagokkal, de a Színkör működött.

1989-ben bejegyzett egyesület a Sitkei Színkör. Tíz év alatt a műkedvelő csapatból társadalmi intézmény és közösség lett. Voltak tagok, akik minden szabadidejüket a Színkörrel töltötték, így állandósultak. Ihász Csilla és Ó. Kovács Tímea, Ódor Öcsi, Bösze Attila, Bruckner Anita, Bruckner Roland, P. Móroczi Zsuzska és még sokan. Segítettek az adminisztrációban, játszottak, próbáltak, ha kellett, tanítottak. A társulat színészei foglalkoztak a gyerekekkel. Sorra csinálták a bohózatokat, komédiákat. Nem csak Sitkén játszottak, egyre több meghívást kaptak a környék településeire és amatőr, vagy vidéki színjátszó fesztiválokra. A bagi fesztivál különösen emlékezetes a társulat életében. Ott ismerkedtek meg Kinszki Judittal, Soltészky Tiborral és többek között Soltis Lajossal. 1997 nyarán a társulat egy része vásári komédiákkal vett részt egy műhelyfesztiválon Bagon. A fesztiválon a bemutatott előadásokat egy-egy rendezőhöz sorolták, aztán közösen dolgoztak a hozott produkción pár napon keresztül. A sitkeiek mentora Soltis Lajos lett. Kinszki tanárnő így emlékszik vissza a találkozásra: „Lajos mondta nekik, hogy ne fogják vissza magukat, ezek komédiák, itt lehet cigánykerekézni, tótágast állni, megengedhetünk magunknak egy kis pajzánságot, kicsit nagyobb pajzánságot, nagyon hamar belejötték. (...) az egész átment egy óriási nagy játékba...”⁵ Hazaérve a csapat nagy örömmel újságolta Nagy Gábornak, hogy milyen fantasztikus emberrel találkoztak. *Soltis Lajos*, a vajdasági Tanyaszínház alapítója. A Tanyaszínház minden nyáron körbejárja a Vajdaságot, szekéren viszi a színházat mindenfelé. Gábor és Lajos összebarátkoztak, és Lajos lett a Sitkei Színkör művészeti vezetője. 1997-ben *A bor* volt az első sitkei rendezése, az előadással a Színkör különdíjat kapott Kazincbarcikán.

Lajos nagyon szeretett Sitkére járni. Kollégáit és barátait is hívta, hogy jöjjenek és dolgozzanak a csapattal. Jöttek is: Katona Imre, az egykori Gropius Színházi Műhely vezetője, Bocsárdi László, a gyergyószentmiklósi Figura Stúdió alapítója, Lengyel Pál, Soltészky Tibor, Papai László. Lajos nyári tábort szervezett, megrendezte Sygne *Szentek kútja* című darabját, majd 2000-ben Örkény István *Tótek* című drámáját vitte színre a társulat felnőtt tagjaival.

A Színkör 20 éves. Előadásaival országos amatőr színjátszó fesztiválokon lett több ízben díjazva. Ebben az évben Katona Imre a *Misztérium a Szent Születésről* című előadását rendezte. „Ez nagyszerű nyersanyag volt a Sitkei Színkör akkori tagjai számára, akik akkor még egészen kiválóan magas szinten falusi színjátszók voltak. Falusi színjátszók voltak, csak egy megmagyarázhatatlanul magas szinten és igényességgel gyakorolták ők ezt. Tehát a Vásári Komédiák, az eredeti repertoár fő darabjai mellett ez a népi misztériumjáték, azt lehet mondani, hogy a szöveg a maga autentikus színjátékos közegébe került vissza. Azok játszották ezt a szöveget, akik a leginkább el tudják játszani. Sikere is volt sokáig.”⁶

2000. november 22-én Soltis Lajosnak Pécssett, a Harmadik Színházban volt előadása. A Sitkei Színkör néhány tagja mesterükkel tartott. A hazafelé vezető úton, éjszaka egy szembejövő autó beléjük rohant. A négy utasból hárman életüket veszítették. Figer Szabina, a Színkör színésznője, Kurucz László, a társulat meghatározó színésze és Soltis Lajos, a mester, a rendező eltávozott az élők sorából. Rajtuk kívül aznap éjjel Nagy Gábor ült még az autóban, ő súlyos sérülésekkel bár, de túlélte a balesetet. Lábadozása a kórházban három hosszú hónapig tartott. A baleset másnapján a kultúrházban gyászoló társulathoz beviharzott a falu polgármestere, és kiutasította őket a házból, mondván, nem lesz itt több bohóckodás. A felbőszült társulat úgy döntött, nem tudnak tovább Sitkén maradni. Egy emlékműsor keretében elbúcsúztak Sitkétől, elhunyt társaiktól, folytatni kellett, új korszak indult.

⁴ Nagy Gábor: *Egy alternatív színház működése az ezredfordulón – A Soltis Lajos Színház története*, Pécsi Tudományegyetem, Felnőttképzési és Emberi Erőforrás Fejlesztési Kar, Pécs, 2006 kézirat

⁵ Kinszki Judittal készített interjú - részlet a Soltis 30 c. filmből (készítők: Rákos Blanka, Nagy Péter István, 2010)

⁶ Katona Imrével készített interjú – Soltis 30, 2010

Megszületett a Soltis Lajos Színház.

A celldömölki Kemenesaljai Művelődési Központ örömmel befogadta a „sitkei” színjátszókat. A költözés nehéz volt, sokan úgy döntöttek, nem tartanak a társulattal, a falu csalódott volt. *Celldömölkön* új fiatalok csatlakoztak. Színistúdió jött létre szervezett munkarenddel, szakemberekkel kiegészülve. Lajos barátai továbbra is szívesen jöttek a csapathoz dolgozni. Somogyi István, az Arvisura Színház alapítója *Magyar Elektrát*, majd *Csongor és Tündét* rendezett. „Történt az a bizonyos eset, hogy egy baleset következtében a csoport három tagja meghalt, egy negyedik pedig komolyan megsérült. És ez akkor történt, amikor éppen a Magyar Elektrát akarták csinálni, sőt el is kezdték. Katona Imre hívott fel, hogy hát ez van, és a csoport úgy döntött, hogy ők megpróbálják folytatni. Tehát ők eldöntötték, hogy nem hagyják abba. Éreztem, hogy ez kihívás. (...) Rögtön igent mondtam, idejöttem, és átmenünk ezen a helyzeten. Tehát azt tudom mondani, hogy tudtam segíteni a csoportnak újjászülni.”⁷ 2004-ben Katona Imre Gianni Rodari *A varázslatos gondola* című művét fordította le és rendezte meg a társulat számára. Az időközben társulati taggá vált Ecsedi Erzsébet és Solténszky Tibor szintén sokat dolgozott a társulathoz. A színistúdióban ebben az időben többek között Pápai László, Kinszki Judit, később Michael Mehlmann és Herczeg Tamás tanítottak. Herczeg Tamás vasvári színjátszóként csatlakozott a sitkeiekhez, tanítani és rendezni a színművészeti elvégzése után jött vissza, jelenleg a HoppArt társulat vezetője. A pályázati rendszer és a nyertes pályázatok lehetővé tették, hogy munkahelyé váljon a színház, ahol ezzel lehetőség nyílt állandó munkaviszonnyal rendelkező színészek foglalkoztatására. Az előadások sok meghívást kaptak, a Soltis Lajos Színház ismert lett a szférában és a környéken. Nóti Károly *Legyen a férjem* című darabja Ecsedi Erzsébet rendezésében sajnos nem ért meg sok előadást, de folyamatos teltházat produkáltak vele Celldömölkön. A társulat, Herczeg Tamás vezetésével 2004-ben Weöres Sándor *Szkiták* című drámatörredékével kezdett foglalkozni. A létrejött előadás, a „...majd mély csönd leng” kijutott a kísérleti színházak világfesztiváljára Kairóba.

2005-ben 25 éves a Soltis Lajos Színház, a megye egyetlen repertoárrendszerben működő színháza. Ekkorra állandó gyermekbérlettel működik Szombathelyen és Sárovaron. Az amatőr színjátszásból a csapat eljutott az alternatív, kísérleti színházak világába. A működés ugyanakkor egyre több előadást, egyre több és nehezebb próbanapot kívánt. Ennek következtében az akkori társulat jelentős része úgy döntött, nem folytatja a színházcsinálást Celldömölkön.

2006-ra Nagy Gábornak két állandó segítője maradt: B. Péter Pál és Bruckner Roland. Új társulatot kellett szervezni, megint főként középiskolásokból. Itt csatlakoztam én is a csapathoz. A színistúdió vezetője B. Péter Pál lett. Deák Varga Rita, Csetneki Gábor, Katona Imre, Somogyi István, Kelemen Márta, Bocskárdi László, Ecsedi Erzsébet, Pilnay Ildikó tanítottak, és mi, a színistúdiósok, tanultunk. Egyszerre végeztük a stúdiót és játszottunk előadásokban. Az első produkció, melyben szerepet kaptunk, a Szabó Attila rendezte Kárpáti Péter darab, az *Országalma* volt. Az előadásban az új stúdiósokon kívül régi Sitkei Színkörösök is vállaltak szerepeket. A stúdió első vizsgálóelőadása *Az arany virágcserep* című E. T. A. Hoffmann regény feldolgozása lett, mellyel B. Péter Pál vezetésével kezdtünk foglalkozni. Később bekapcsolódott a munkába Herczeg Tamás is, végül a produkciót mi, stúdiósok, a társulat tagjai fejeztük be.

A három éves stúdió záróvizsgáján mutattuk be az *Álomevők* című darabot, 2009-ben. Az előadást Deák Varga Rita rendezte. Rita így emlékszik vissza a próbaidőszakra: „Az egyéves munka során arra törekedtem, részben pedagógiai, részben alkotói szempontból, hogy a csoport minden tagja egyenlő esélyekkel vegyen/vehessen részt a munkában, s mindenki keresgéljen a saját személyiségében (tudott/ismert vagy még rejtett területeken). Ehhez arra volt szükség, hogy a csoportdinamika, a csoport aktuális szerkezete mozgásba lendüljön. Segíteni szerettem volna kicsit lebontani a már létező „hierarchiát” – ami egy csoporton belül óhatatlanul megjelenik – és egy friss megvilágításba helyezni. Ezért ugyanazt a feladatot adtam ki újabb és újabb leosztásokkal. Így folyamatos visszajelzést kaptam és kaphatott a csoport, a közösség is, arról, hogy ki kivel tud, akar együtt dolgozni, kivel képes mélyebb rétegek felé mozdulni. Ki kit tud meglepni, s ezzel új területeket megnyitni, ki hogyan engedi érvényesülni az aktuális kiscsoport tagjait, hol vannak elakadások, gátak (belső vagy személyfüggő), mikor jelennek meg korábbi rögzült minták, mivel és hogyan lehet ezeket kibillenteni, tovább

⁷ Somogyi Istvánnal készült interjú - Soltis 30, 2010

lendíteni... A darab végül ezekre a tapasztalatokra és az ezúton megszülető etűdökre támaszkodva épült fel. Ez a megközelítés tette lehetővé, hogy a résztvevőkből kiindulva olyan etűdök születhesse- nek, amelyek a személyesség erejét, magasabb koncentrációs, „játék-tudásbeli” szintek elérését, fo- lyamatos mozgásbeli fejlődést biztosítsanak. Így a fejlődés egyéni és csoportszinten is folyamatos volt, direkt vagy indirekt módon. Fontosnak tartottam mintát adni a közösségi munkáról, ami nem csupán az adott darab készítésére szolgál, de a későbbiekben, a következő munkákban is segítségül szolgálhat.”⁸

2010-ben 30 éves lett a Soltis Lajos Színház. Az *Álomevők* elnyerte az évad legjobb amatőr színházi előadása, a Kaposvári Gyermek- és Ifjúsági Színházi Biennálé legjobb mozgásszínházi előadása dí- jakat. A produkció kijutott Spanyolországba, ahol egy Ourense-ben megrendezett nemzetközi szín- házi fesztiválon vehetett részt (International University Theatre Festival – MITEU). 2011 júliusában pedig Magyarország delegáltjaként utazhattunk a norvégiai Tromsø-ben megrendezett Dialog 2011 Amatőr Színházi Világfesztiválra. A sarkkörön túl megrendezett világfesztiválon a nyitó- és a záróelőadás is az *Álomevők* lett volna, de a sors máshogy akarta – a tragikus norvég események (2011-es terrortámadás Utøya szigetén) csonkává tették a fesztivált. Mindenesetre a július 15-i első előadás osztatlan szakmai és közönségsikert aratott. A 12 napos fesztivál ideje alatt a Nap nem ment le egyszer sem, a „Midnight sun”-t együtt ünnepeltük a helyiekkel. A fesztivál ideje alatt tartós nem- zetközi kapcsolatokra és személyes barátságokra tettünk szert. Az *Álomevők* csapatának örök élmény a norvég fesztivál, mely a csoport kohéziójára is meghatározó hatást gyakorolt.

Ecsedi Erzsébet rendezésében vittük színre *A dzsungel könyvét*, majd Katona Imre rendezésében *A végzetes szerelem játékát* és Camus-tól *A igazak* című drámát. A társulat mellett három osztállyal működött a színistúdió és a gyerekstúdió. A sikerek közepette B. Péter Pál így nyilatkozott erről az időszakról *Soltis 30* című dokumentumfilmben: „(...) a világ és aztán ennek a közepén a mi kis szín- házunk most tényleg egy olyan imbolygó tengeren van, hogy nem tudjuk, milyen szárazföldön kö- tünk ki. Azt tudjuk, hogy nagyon jó hajónk van. Mehetünk vele akármerre, nem kell félni nagyon. Mehetünk bármelyik irányba, mikor kikötünk, akkor nem azért kell kikötnünk, mert lék van és kény- telenek vagyunk, hanem azért, mert megtetszett az a partszakasz.”⁹

A sikeres működés azonban nem elég ahhoz, hogy a társulat egyben maradjon. A továbbtanulások, költözések miatt a társulat egy része ismét kicserélődött. Ugyanakkor jóval többen maradnak, mint az előző válság idején. Sokan úgy döntöttek, hogy inkább a közelben választanak egyetemet, hogy visz- sza tudjanak jönni játszani. Szeptembertől intenzív akrobatikus-kontaktréningbe kezdtünk Benkő Ágnes budapesti rendező, koreográfussal, ami 2012 áprilisában zárult a *Menedék / Asylum* című mozgásszínházi előadás bemutatásával.

Ági ezután a színistúdióban is oktatni kezdett. Első munkája a fiatalokkal a *Vagy amit akartok...* cí- mű vizsgaelőadás, melyben a 11 fiatal színész olyan örök érvényű problémákat vet fel Shakespeare drámarészletein keresztül (Rómeó és Júlia, Hamlet, Szentivánéji álom), valamint R. D. Laing pszi- chológus írásaival, filmekből kölcsönzött gondolatokkal, helyenként a popzene eszközeivel, mint például a szülőkkel, felnőttekkel való konfliktusok, párkapcsolati problémák, az együttélés, elfogadás kérdései, legyen szó szerelemről, vagy éppen együttműködésről, munkáról. Fontos állomások voltak a stúdiósok és a társulati tagok integrációjában a Nagy Péter István által rendezett Palahniuk regény- feldolgozás: a *Téveszmék*, valamint a Benkő Ágnes rendezte Garaczi darab, a *Szépet fogtok álmodni*. 2013-ban a pápai Teleszterion Színházi Műhellyel közösen megszületett a *Bűn és bűnhődés* Komá- romi Sándor rendezésében. A két csapat még 2009-ben találkozott az ajkai színjátszó fesztiválon, és azóta terveztük a közös munkát.

A színház úgy döntött, hogy a végzett társulati tagokat, színészeket továbbképzzi. A Magyar Dráma- pedagógiai Társaság drámapedagógus képzésére küldte őket. 2014 elején a társulat hét színésze drá- mapedagógus lett. A társulat előtt ezzel óriási lehetőség és új irány nyílt a drámaórák és a tantermi színházi előadások világába. Az első előadás, a *Varjak*, a Kerekasztal Színházi Nevelési központtal koprodukcióban jött létre, rendezője Kaposi László. Az előadást nevelőintézetekben élő gyerekeknek készítettük.

⁸ Deák Varga Ritával készített interjú alapján (saját)

⁹ B. Péter Pállal készített interjú- részlet a *Soltis 30* című filmből (készítők: Rákos Blanka, Nagy Péter István, 2010)

2014 nyarán jött létre a *Woyzeck* című produkció, megint egy „régi-új” társulattal, Nagy Péter István rendezésében, aki a Nemzeti Színház rendező ösztöndíjasa. Jelenleg lázasan készül a *Gabi és a repülő nagypapa* című kortárs mesedarab Benkő Ágnes rendezésében. A B. Péter Pál rendezte *Többsincs királyfi* a szeptemberi bemutató óta már a 30. előadáson is túl van, ezzel a mesével utazott a társulat az 58. erdélyi turnéjára. Az évad harmadik meséje még csak tervben van, egy TIE (Theater in Education) előadás lesz, a *Láthatatlan apuka* munkacímével készül a társulat színész-drámatanárainak közreműködésével.

Itt tart most a februárban 35 éves Soltis Lajos Színház. Egy óvatos kezdeményezésből nőtt ki magát ez a főleg önkéntesekből álló egyesület. Pályázatokból és önerőből tartja fenn magát. Mindez rengeteg adminisztrációval jár, a színház jelenleg négy állandó munkatárssal és egy kulturális közfoglalkoztatottal dolgozik. „...Nem mi választottuk, hogy szegény színház legyünk, de megéljük azt. És ha már így hozta az élet, ha már így vagyunk kénytelenek működni, akkor minden erőnkkel, tudásunkkal azon munkálkodunk, hogy ennek a fajta színházi ideálnak tudjunk megfelelni. Ha valamit akarunk létrehozni, legyen az egy előadás, vagy egy előadás díszlete, jelmezei akár, vagy egy turné (...) akkor az nekünk rengeteg munka, azt nekünk kell kitalálni, nekünk kell embereket szerezni hozzá, lehetőleg belső körünkből megoldani minden részfeladatot. De ezzel együtt, (...) rengeteg kreativitási lehetőség adódik. Ráadásul közösségteremtő erőt is jelent, hogy mindent magunk, egymásnak és magunknak csinálunk, harmadrészt pedig kialakul a játékosban, illetve ebben az esetben az építőkben, díszítőkből, készítőkben egy olyan kötődés, ami azt jelenti számukra, hogy ez a színház, ez az előadás, ez nemcsak valami, amibe én beszálltam, hanem ez az enyém. Ezt én csináltam, ezt én csinálom. Tehát azt mondanám, hogy (...) a mostoha körülmények inspirálóak a színházi munkára nézve.”¹⁰ Szülők, barátok, ismerősök kapcsolódnak a mindennapi munkába és segítenek, ahol csak tudnak. Nekik és a celdömölki önkormányzatnak köszönhető, hogy a volt városi mozi épülete most színházként működik, kívülről teljesen felújítva és megszüpítve. Hamarosan elkezdődnek a belső átalakítások: az öltöző már készül, a padlásra közösségi teret tervezünk, a város pedig szabadtéri színpadot ígér az épület mellé. A tervek szépek és messzire mutatnak, de a bizonytalanság állapota konstans. Bevételeinkből képtelenek vagyunk fenntartani magunkat, a különböző támogatások (minisztériumi, önkormányzati, TAO, felajánlások) nélkülözhetetlenek a működésünkhöz. Különös természeti képződmény a Soltis Lajos Színház és annak társulata, vezetőjével Nagy Gáborral együtt. Bizonyosság sok kételyre. Igen, ezt meg lehet csinálni! Az összefogás nagy erőket mozgathat meg, csak legyen miben hinni!

(Bővebb információ a társulatról: www.soltisszinhaz.hu; [facebook/soltisszinhaz](https://www.facebook.com/soltisszinhaz))

Nagy Zsuzsi
színész, drámatanár

Felhasznált irodalom

Soltis 30. (dokumentumfilm) Rendezte: RÁKOS Blanka-NAGY Péter István. 2010.

NAGY, Gábor. *Egy alternatív színház működése az ezredfordulón – A Soltis Lajos Színház története*. Pécs: Pécsi Tudományegyetem, Felnőttképzési és Emberi Erőforrás Fejlesztési Kar, 2006.

NAGY, Zsuzsanna Mária. *Szellemidzés – A Soltis Lajos Színház vizsgálata kívülről és belülről*. Szombathely: Nyugat-magyarországi Egyetem, Berzsenyi Dániel Pedagógusképző Kar, 2014

Ó. KOVÁCS, Tímea. *Találkozás – a Sitkei Szinkör és Soltis Lajos*. 2009. 07. 30. [online]
<http://www.szin-jatekos.hu/jatekos/mult/talalkozas-%E2%80%93-a-sitkei-szinkor-es-soltis-lajos.html>
[hozzáférés dátuma: 2014. 03. 28].

RÁKOS, Blanka. *Alternatív energia – A Soltis Lajos Színház közösségi szerveződése*. Pécs: Pécsi Tudományegyetem, Bölcsészettudományi Kar, 2010.

TÓTH, Zsuzsanna. *Álomkergetők – A Soltis Színház világraszóló sikere – avagy pár mondat egy csoportról*. SZÍN 16/3. MMIKL, Budapest, 2011. szept.

¹⁰ B. Péter Pállal készített interjú – részlet a *Soltis 30* című filmből (készítők: Rákó Blanka, Nagy Péter István, 2010)